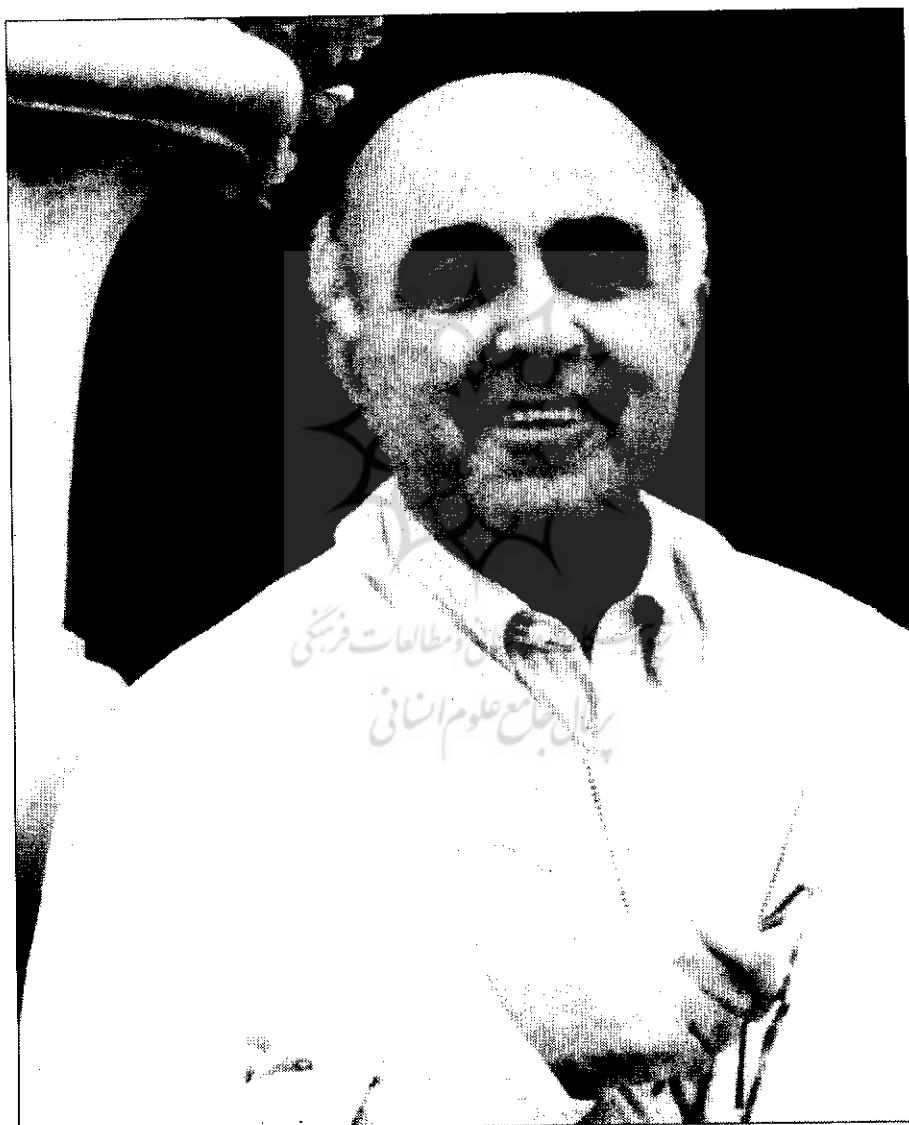

یاد فانمۀ شاهرخ مسکوب

● با مقالاتی از: دکتر داریوش شایگان - دکتر حسن کامشاد - کامران فانی - ایرج افشار - یوسف اسحاق پور - احمد مسکوب - گیتی شامبیاتی - عبدالله کوثری - دکتر جلال ستاری - مسعود بهنود - سیروس علی‌نژاد - دکتر علی بن‌وزیری.

● شاهرخ مسکوب (عکس از مریم زندی)

او بزرگتر از آثارش بود

علی دهباشی

۳۲۹

«او بزرگتر از آثارش بود» این تعبیر را از دکتر داریوش شایگان درباره شاهرخ مسکوب شنیدم. خاموشی مسکوب نه تنها برای دوستانش بلکه برای ادب و فرهنگ ایرانی ضایعه بزرگی است. هنوز اولین ماه بهار در سال نو به پایان نویسه که پرویز اتابکی، سید جلال آشتیانی، نواب صفا و حلا شاهرخ مسکوب!

مثل اینکه مرگ از همه طرف ما را احاطه کرده است. مسکوب در مرگ دوستی نوشت: «شاید مرگ هم دنباله زندگی است. آدم^{هی} خواهد همان جایی بمیرد که زندگی کرده. زمانش را در همان مکانی که آغاز کرده به پایان برساند. این بستگی به خاک چیز عجیبی است، برگشتن به همان خاک که از آن بیرون آمده‌ایم.»

در یادداشتی دیگر نوشت: «به قدری در هوای ایران به سر می‌برم که انگار نه انگار اینجا زندگی می‌کنم. پاهایم اینجاست ولی دلم آنجا است. زندگی و هوش و حواس من در جای دوری که از آن برپیده شده‌ام، می‌گذرد، نه در جایی که در آن نیستم. این جوری به قول آن بزرگوار «گسته» شده‌ام و خویشتن را نمی‌یابم.» اکنون شاهرخ مسکوب آرمیده است و با هفت هزار سالگان همسفر است. جایگاه مسکوب در عرصه پژوهش‌های قهرمانان شاهنامه و متن‌شناسی، اسطوره و نقد ادبی فراموش ناشدنی است. او که با عضویت در حزب توده در دهه بیست وارد به جریانات روشنفکری و سیاسی شد، پس از کردتای ۲۸ مرداد ۳۲ به زندان گرفتار آمد و در نتیجه

تاملات در زندان و بعد حوادث مجارستان و بعد رفتار روس‌ها و حزب توده با دکتر محمد مصدق منجر به جدایی و انزجار او از استالینیسم شد. در گفتگویی با علی بنواعزیزی روند جدایی خود را از حزب توده و این تنکر به خوبی بیان کرده است.

مطالعه عمیق او در حوزه ادبیات حماسی غرب و شاهنامه فردوسی منجر به خلق آثاری شد که در عرصه شناخت اسطوره‌های شاهنامه و پیشینه آن در باورهای دینی و ملی ما ایرانیان ماندگار خواهد ماند.

آنچنان در فرهنگ و تاریخ و مردم این سرزمین غوطه‌ور بود که در گفتگویی هنگامی که از او پرسیدم چه استنباطی و احساسی از گذشته تاریخی ما دارد چنین جواب داد: «تاریخ چند هزار ساله ما آنقدر فراز و نشیب دارد، تکان‌ها و چرخش‌های سخت و غافلگیر کننده دارد که نمی‌توانم در چند جمله بیان کنم. اما در این دو سه قرن اخیر ما مردمی هستیم با فرهنگ اما در زندگی اجتماعی نادان و ناتوان. با وجود پشتونه غنی هنوز یاد نگرفته‌ایم که با همدیگر چگونه کنار بیاییم. و در زندگی اجتماعی عاجزیم، در مناسبات خصوصی و فردی، دوستی، خویشاوندی و غیره بالگذشت و فداکاریم اما در روابط اجتماعی مخصوصاً وقتی پای سیاست به میان می‌آید به راحتی و آسانی دشمن همدیگریم. هر که مثل ما فکر یا عمل نکند مهدورالدم، خائن یا حداقل گمراه است و باید از میدان بیرون‌نش انداخت... دوم اینکه ملتی هستیم خوش خیال اما بر کنده از واقعیت و به همین مناسبت بارها در کوره راه افتاده، به بن‌بست رسیده و راه رفته را بازگشته‌ایم. مردمی شریف اما ناموفق و...» یادش گرامی و خاک بر او گوارا باد.

در این شماره بخارا بخشی را به عنوان یادنامه وی اختصاص داده‌ایم. در فرصت کمی تا انتشار مجله بود نمی‌شد بیش از این کاری کرد. بنابراین در سال‌گرد خاموشی وی کتابی را به یاد او تحت عنوان «یادنامه شاهرخ مسکوب» اختصاص خواهیم داد. دوستان و آشنایان و همقلمان مسکوب می‌توانند مقالات خود را تا پایان شهریور ماه برای یادنامه ارسال کنند.

بدین وسیله به اطلاع می‌رساند کارت خبرنگاری و مدیر مسئولی
من، فرخنده حاجی‌زاده (پور حاجی‌زاده) سرقت شده و از
درجه‌ی اعتبار ساقط می‌باشد.

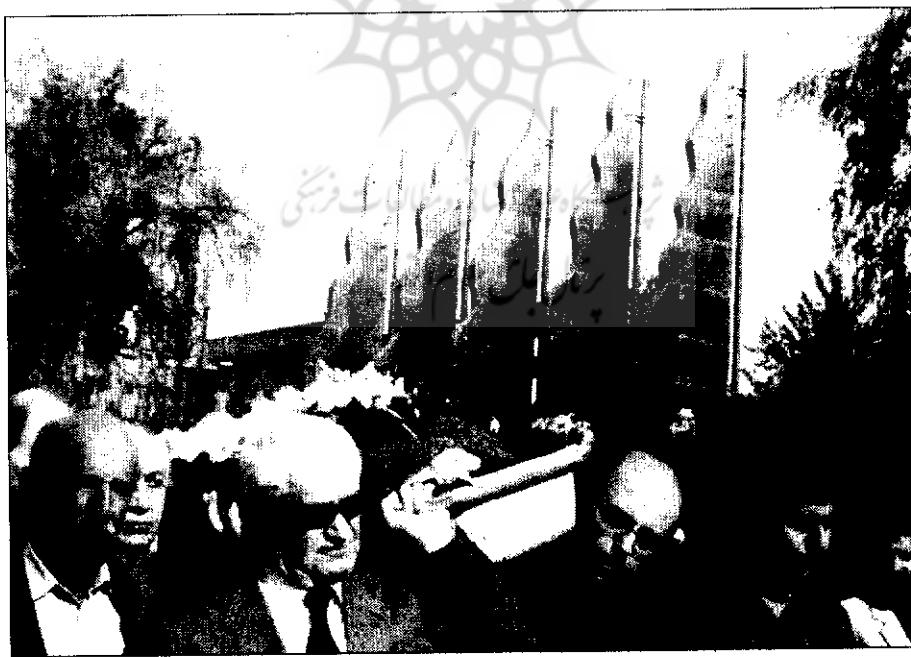
۳۳۱

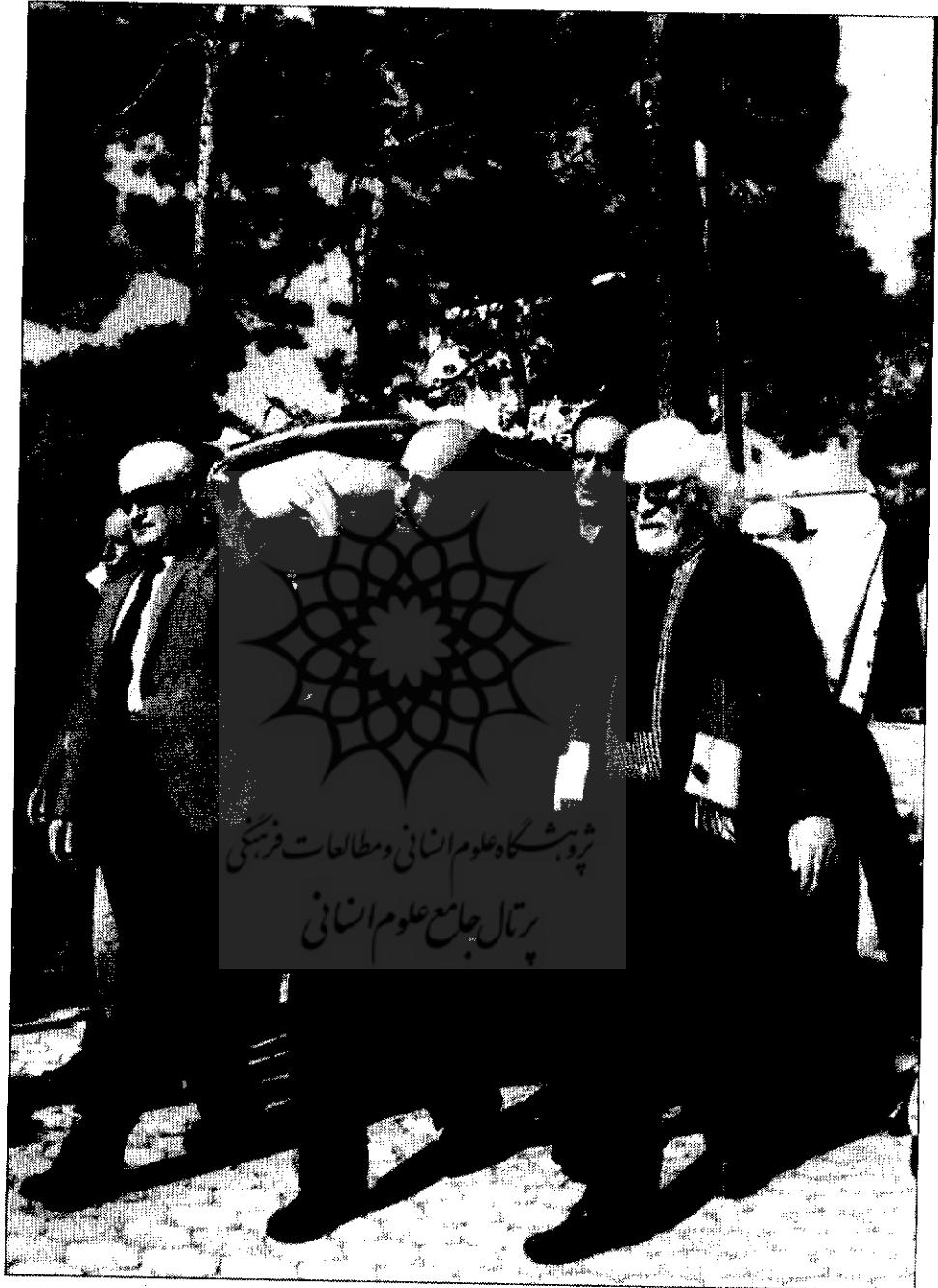
● مراسم تشییع و بدرقه شاهرخ مسکوب (تالار رودکی) عکس زهره خوش نمک

۳۳۲

● مراسم تشییع و بدرقه شاهرخ مسکوب (تالار رودکی) عکس زهره خوش نمک

● مراسم تشییع و بدرقه شاهرخ مسکوب (نالار رودکی) عکس زهره خوش نمک

۳۳۴

● مراسم تشییع و بدرقه شاهرخ مسکوب (فالار رودکی) عکس زهره خوش نمک

● مزار شاهرج مسکوب قبل از خاکسپاری